

בפני: ראש הורכב, ניצב - משנה רקפת לוי גורדין
השופטת, סגן ניצב תמר עמית
השופט, סגן ניצב מארק כהן

הפסקה הפללי (להלן: "המבקש")
באמצעות מחלקת משפחה, מדור צעדים משמעתיים

נגד

(להלן: "המשיב" או "הנאשם")

באמצעות עו"ד משה אלון

החלטה

בפנינו בקשה מטעם התביעה לחזור על המשך הליכים בתיק לפי סעיף 14(ג) לחוק המשטרה, התשי"ו - 2006 (להלן: "החוק").

השאלות העובדתיות

1. העובדות הצריכות לפקשה הן כדלהלן:
 האירועים מושא כתב האישום התרחשו במהלך שנת 2017.
 כתב האישום הוגש לבית הדין בתאריך 27.11.18.
 המשיב שוחרר מן החיל בתאריך 1.12.18, שלווה ימים לאתר הגשת כתב האישום, מטעמי בריאות.
 התיק נקבע לדיון ראשון לתאריך 3.2.19.
 בקשת דחייה מטעם ההגנה הוגשה בתאריך 22.1.19 עקב מצבו הבריאותי של הנאשם והדיון נדחה לתאריך 3.3.19.
 לפקשת בית הדין העבירו הצדדים התייחסותם לשאלת המשך ההליכים בתיק לאור פרישתו של הנאשם מן החיל.

מסקנת המשפט

2. על פי סעיף 14(ג) לחוק, הפלל הוא שיופסקו ההליכים נגד שוטר שחובא לדין משמעתי ובטרם הסתיימו הליכים (גדו - חדל להיות שוטר).

החריג לכלל מאפשר לבית הדין להחליט על המשך ההליכים מטעמים שיירשמו ובלבד שטרם חלפו 90 יום מהיום בו התקיים ההליך האחרון בתיק.

לפיכך נדון בזמנאים כסדרם:

1. יצא חלפו 90 יום מההליך האחרון בתיק?

3. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שלא חלפו 90 יום מסוגע ההליך האחרון בתיק ועל כן נתון הנאשם למרותו של הדין המשמעתי.

האם קיימים טעמים המצדיקים את החלת החריג לכלל – המשך ההליכים נגד המבקש?

4. אנו סבורים שלא זו בלבד שאין הצדקה להמשך ההליכים בתיק זה, אלא שקיימים נימוקים טובים בעד הפסקתם.

5. התביעה טענה, בהתייחסותה מיום 24.02.19, שחומרת המעשים מצדיקה את המשך ניהול ההליך נגד הנאשם. לדבריה, ישנו אינטרס ציבורי מובהק בבירור המעשים החמורים המיוחסים לנאשם.

6. לעומתה, ההגנה טענה בהתייחסותה, מיום 27.2.19, שאין נימוקים מיוחדים המצדיקים ניהול הליך נגד הנאשם לאחר שכבר חדל להיות שוטר אלא שההיפך הוא הנכון ונסיבות מקרה זה מצדיקות הפסקת ההליך. בהתייחסותו מנה הסנגור את הנסיבות שמצדיקות את הפסקת ההליך וביניהן דרגתו הנמוכה יחסית של הנאשם, שבמועד הרלבנטי היה חוקר פשוט מן השורה בתחנה, שיחוי לא מנומק בין קרות האירועים למועד הגשת כתב האישום, העובדה שאין מתלוננת בתיק, שכן סי' לא התלוננה כנגד הנאשם ואינה עדת תביעה בתיק, התמונה והסרטון מושא כתב האישום נמסרו לחוקרי מח"ש ע"י הנאשם עצמו והזיקה היחידה שיש לכתב האישום עם שירותו של הנאשם במשטרת ישראל היא העובדה שהתמונה בה נראה איבר מוצנע בגופו של הנאשם צולמה בחדר השירותים בתחנת המשטרה בזמן משמרת ונשלחה לסי' בלבד, שהייתה אז בת זוגו, קיימה עימו יחסי אישות וידעה שהוא שוטר המשטרה במשטרה.

7. בהלכה הפסוקה נקבעו מבחנים שעל פיהם יש לשקול את המשך ניהול ההליכים נגד עובד שפרש משירות המדינה. אמנם הדברים נאמרו בהקשר לחוק שירות המזינה (משמעה), תשי"ג-1963, אולם יפים הם גם לענייננו.

בית המשפט העליון קבע שהשיקולים אותם על בית הדין לשקול הם רחבים ונוגעים הן לנסיבות הקשורות לעניינו של העובד והן לנסיבות הקשורות למטרת ההליך המשמעתי. בין שיקולים אלה מנה בית המשפט העליון את חומרת העבירה המיוחסת לעובד; משך ההליכים עד לפרישה; הסיבה להתמשכות ההליכים; השלב שאליו הגיעו ההליכים; מידת החוכחה של העבירה המיוחסת לעובד

ואמצעי המשמעת שניתן יהיה לגזור על העובד אם ימצא אשם בדין (להרחבה עיין בעש"ם 8431/01 מדינת ישראל נגד דנינו, פ"ד נו(2) 577 ועש"ם 5669/98 מדינת ישראל נגד שפירן, פ"ד נד(2) 129).

8. אמנם העבירה המיוחסת לנאשם שלפנינו היא מכוערת, אך אין היא כזו הכרוכה בטוהר מידות, אין בה קרבן שנפגע, היא לא כוונה כלפי אורה ולמעשה לא גרמה לנוק ממש, לא למשטרה ולא לתדמיתה. נדגיש כי הזיקה היחידה בין מעשיו של הנאשם לשירותו במשטרת ישראל היא העובדה שצילם את איברו המוצנע, בתמונה ששלח לסי, בעת שהיה לבוש מדים, בשירותי התחנה, בזמן משמרת ולכן אף שמדובר במעשה מכוער, מיותר ומגונה, נראה שפרישתו של הנאשם, אף שאינה קשורה למעשה שיוחס לו, מייצרת את הצורך בהמשך ההליכים נגדו.

9. למעלה מן הצורך נוסף כי בהודש ינואר השתא הונחה בפני בית הדין בקשה מטעם בא כוחה של סי, (להלן: הבקשה) בה ביקש לקבל מבית הדין, עבור מרשתו, מידע על החליך המשמעתי, על פי הוראות חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א – 2001. הבקשה נדחתה, שכן על פי הוראות החוק הגורמים המוסרים את המידע הם הגוף החוקר והגוף התובע. החלטה זו הועברה לידיעת בא כוחה של סי ולידיעת הצדדים.

בבקשה צוין כי תלונתה של סי למח"ש ארזות ניצול מיני שחוותה בתקופת שירותה כבת שירות לאומי הובילה להגשת כתב האישום בתיק שבפנינו. לעומת זאת, בהתייחסותו של הסניגור לבקשה להמשך ההליכים בתיק, נכתב כי "ראוי לציין שסי כלל לא התלוננה כנגד הנאשם". טענה זו לא נסתרה כלל וכלל ע"י התביעה, אשר לא שמענו ממנה דבר וחצי דבר באשר לטענה זו ואין לנו אלא לחסיק מכך לגבי נכונותה. עוד נדגיש כי גם בכתב האישום אין סי מופיעה כמתלוננת ויתירה מוזאת, הקשר האינטימי בין השניים מתואר כקשר שהתפתח מקשרי חברות שנוצרו בין השניים, אשר רקדו יחד בחוג סלסה. עוד נכתב במפורש בכתב האישום כי השניים נהגו, בעת שקיימו יחסי מין, לתעד את עצמם בסרטונים ובתמונות ואין כל טענה כי הדברים לא נעשו מדצונם של שני הצדדים.

בנסיבות מיוחדות אלה מצאנו שיש לחליל את הכלל ולא את חריגו. השתכנענו כי אין עוד עניין בהמשך בירור האשמה בתיק ומוטב יהיה להניח לדברים כמות שהם.

סוף דבר

החלטנו באמור על הפסקת ההליכים בתיק זה.

ניתנת היום, כ"ו באדר א' תשע"ט, 3 במרץ 2019, בלשכה.

מזכירות בית הדין תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

שופט _____ ראש הרכב _____ שופט _____
סניץ מארק כהן _____ נצ"ם רקפת לוין גורדון _____ סניץ תמר עמית _____